

શ્રી જૈન ગરબાવળી.

કપ્રાવી પ્રસિદ્ધ કૃતિ,
મેસર્સ મેથલ હીરલ.
બુકસેલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ.

૫૬૬, પાયથુની, મુંબઈ નં. ૩

પ્રાવૃત્તિ બીજી. પ્રત. ૧૦૦૦
વૈર સંવત ૨૪૪૫ ત્રિ. સં. ૧૯૭૫
સર્વ હક સ્વાધીન.

શ્રી 'સત્યાનંદ' પ્રીન્ટીંગ પ્રેસના રા. સાકલચંદ હડગી નાલ
છાપી-પાળ દ્વારા નવા દરવાજા-અમદાવાદ.

કિંમત રૂ. ૦-૪-૦.

ચતુર્વિધશ્રીસંઘના કેળવાયલા ભાગે પસંદ કરેલી
તથા ધણાં ગામ શહેરની જ્ઞાનશાળાઓ-
માં, પાઠશાળાઓમાં. કન્યાશાળાઓમાં અને રક્ષોમાં ચાલુ થયેલી

જૈન વાંચનમાળા.

- ૧ જૈનધર્મ પ્રવેશપોથી ભા. ૧ લો. આવૃત્તિ દશમી ૦-૨-૦
- ૨ " " " ૨ " " ૦-૪-૦
- ૩ " " " ૩ " છઠ્ઠી ૦-૬-
- ૪ " " " ૪ " ચોથી ૦-૭-
- ૫ જૈનધર્મ પહેલી ચોપડી ૦-
- ૬ " ખીજી ચોપડી છપાય છે
- ૭ " પ્રવેશ પોથી ભા. ૧-૨ ના અર્થ ...
- ૮ " " " ૩ " ...
- ૯ " " " ૪ " ...
- ૧૦ જૈનશાળા ક્રિયયોગી અંક ગણિત ભા. ૧-૨ દરેકની
- ૧૧ " " લઘુ વ્યાકરણ... ...
- ૧૨ " " જૈન ગરબાવળી ...
- ૧૩ જૈન ઇતિહાસ. ...
- ૧૪ આનંદમંગળ સ્તવનાવળી છપાય છે...
- ૧૫ વનિતા વ્યાખ્યાન માત્રા આવૃત્તિ ૪ છપાય છે.
- ૧૬ અદ્ભૂત સુદ્રઘંતમાલા, " ૨ "
- ૧૭ સ્ત્રી કેળવણી અને સદ્વર્તન ૪ "

લખો:—મેસર્સ મેઘજી હીરજી.

બુકસેલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ, ૫૬૬, પાયધુની, મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાર્પઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૬૪૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જૈનગીરખાલખી

વિષય

નિવેદન.

ગીતો ગાવાનો શોખ નિર્દોષ બાળાઓમાં કુદરતી રીતેજ કાંઈ અધિક પ્રમાણમાં હોય છે, એમ અનેકોને અનુભવથી જણાયું હશે, “ ગરબી ” એ ગુજરાતનું પ્રાસ ગીત છે. ગુજરાતી ભાષા બોલનારી અને ચનારી પ્રજા ગરબાઓ તરફ કંઈક મમતાના ભાવે નીહાળે છે. ગરબી અને ગરબાઓનો પ્રચાર રાત-કચ્છ-કાઠીયાવાડ સિવાય દેશના બીજા કોઈ માં હોય એમ જણાતું નથી. તેને બદલે જુદીજ અને બાંધણીવાળા બીજા ગીતો પ્રચારમાં હોય નવા જોગ છે.

ક કુદરતી શોખ કિંવા એક રવભાવિક વલણને માર્ગે દોરી જવી એ શિક્ષકો અને ગુરૂઓનું એક કર્તવ્ય છે. આપણે આપણા બાળકોના હાથમાં જો સુંદર-ઉપયોગી અને શિક્ષાપ્રદ વસ્તુઓ આપી તેમની બુદ્ધિ તેમજ નીતિ જો કેળવવાનું લક્ષ્ય ન સંખીએ તો પછી તેઓ ધુળ અને પથરાઓ ચુંથવામાંજ બીજા સમયનો દુરુપયોગ કરે એ સહેજે સમજી શકાય તેમ છે. તેવીજ રીતે જો આપણે આપણી ગીત પ્રિય બહેનો અને બાળાઓને નૈતિક અને ધાર્મિક ભાવથી ઉભરતાં ગીતો અને ગરબાઓ પુરાં

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ

અધ્યાપક

૮૦૪૬
૨

આમદાવાદ

પાડવાનું લક્ષ્ય નુસારાખીએ તો પછી તેઓ ફટાણા અને શૃંગારિક ગીતો ગાવાને લલચાઈ જાય એમાં કંઈ નવાઈ નથી. પ્રારંભમાં અન્નભુતાં, કેવળ બાળ-ખુદ્ધિએ જે ગીતો કંઠસ્થ થઈ ગયા હોય છે, તેજ ગીતો વખત જતાં તેમની નીતિ ઉપર ખુરી અસર કરનારા થઈ પડે છે અને પછી લોકો કેળવણીનો દોષ કહાડે છે. ત્યારે ન છુટકે મુંગે મહોડે બધું સાંભળી રહેવું પડે છે. મતલબ એ છે કે પહેલેથી જ આપણે એવો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ કે જેથી બાળાઓ અને ભવિષ્યની માતાઓનું નીતિબળ તથા ચારિત્ર બળ સંપૂર્ણ પ્રકારે ખીલી શકે.

આ પુસ્તકમાં જે ગરબીઓ આપવામાં આવી છે તેમાં નીતિ-ધર્મ અને ચારિત્રના મૂળતત્ત્વો ઉપર ખાસ લક્ષ્ય રાખવામાં આવ્યું છે માત-પિતા અને ગુરૂ વિગેરેના ઉત્તેજનથી કંઈ ગુજરાત કાઠીયાવાડની જૈનશાળાઓમાં આ ગરબીઓનો પ્રચાર વધતો જાય છે એ સંતોષકારક છે. જેમ જેમ આવી ગીતાવલીને આપણા જૈનબંધુઓ વિશેષ વિશેષ આદર આપશે તેમ તેમ કન્યા કેળવણીની ઉન્નતિ થવાની સાથે મિથ્યાત્વના સંસ્કારો પણ દૂર થયા વિના રહેશે નહીં. આ ગ્રંથની પ્રથમાવૃત્તિ જૈન-

ધર્મવિદ્યા પ્રસારક વર્ગ. પાઠીતાણા તરફથી ખહાર પાડવામાં આવી હતી. એ આવૃત્તિ ખલાસ થઈ જવાથી આ બીજી આવૃત્તિ ખહાર પાડવાનું સૌભાગ્ય અમને પ્રાપ્ત થયું છે. તે બદલ વર્ગના વ્યવસ્થાપકોનો અંતઃકરણ પૂર્વક ઉપકાર માનવાનો પ્રસંગ જ અમે તો કરી શકતા નથી.

પ્રથમાવૃત્તિ પ્રકટ થયા પછી કેટલાક વર્ષો નીકળી ગયા છે, આપણા જૈન બન્ધુઓ ઉચ્ચ કેળવણી-ધાર્મિક કેળવણીની વાતો કરવામાં કેટલા શૂરા અને વ્યવહારિક બાબતોને ઉત્તેજન આપવામાં કેટલા પાછળ છે તેનો આ ઉપરથી ખ્યાલ આવી શકશે. આપણે આપણાં બાળકો અને બાળિકાઓના મનમાં પવિત્ર-ઉચ્ચ નૈતિક સંસ્કારો દાખલ કરવામાં જોઈએ તેટલા ઉદ્યોગી અને ઉદાર થઈ શક્યા નથી એ ખરેખર ખેદનો વિષય છે- ખરું જોતાં તો આવી નજીવા મૂલ્યની ગરબાવળીઓ જોત-જોતામાં જ બપી જવી જોઈએ, અને તેવી ઉપરા ઉપરી આવૃત્તિઓ અલબત્ત સુધારા વધારાવાળી આવૃત્તિઓ ખહાર પાડવી જોઈએ, કોઈપણ કન્યાનું દક્ષતર આ ગરબાવળી વિનાનું ન હોવું જોઈએ, છતાં આટલે લાંબે વખતે પણ આ બીજી આવૃત્તિ ખહાર પાડવાનો પ્ર-

સંગ મળ્યો છે તે ઉપરથી એટલું તો જોઈ શકાય છે કે ધીમે ધીમે પણ આવા વિષયોનો આદર થતો જાય છે, એક વખત એવો આવશે કે જ્યારે જમાનો આ કાર્યની સંપૂર્ણ કદર કરશે.

આ પુસ્તકમાંની ગરબીઓ કેટલી અસરકારક અને લાવવાહી છે તેનો નિર્ણય વાચકોએ અને શિક્ષકોએ જ કરવાનો છે. અમારું કામ તો નીતિ અને ચારિત્ર્યને નુકશાન કરે એવાં ગીતોને બદલે શુદ્ધ લાવનાવાળા નેતિક કાવ્યો બાળાઓના હાથમાં મુકવા અને તેમની સ્વાભાવિક વલણને ઉચ્ચ માર્ગે દોરી જવી એ સિવાય બીજું ન હોઈ શકે. એમાં અમને કેટલી ક્ષતેહ મળી છે તેનો ઉત્તર વખત જતાં સ્વયમેવ મળી જશે.

ગીતોની લાખા અને રચના પણ તદ્દન સાદી અને સરળજ રાખવામાં આવી છે, જેથી બાળકોને કંઠસ્થ કરવામાં અને સમજવામાં મુશ્કેલી ન નડે. જે શિક્ષકો તથા રાજાના વ્યવસ્થાપકો અમારા આવા પ્રયાસોને હોંસથી વધાવી લે છે તેમનો ઉપકાર માની આ પ્રસ્તાવના સંપૂર્ણ કરીએ છીએ.

પ્રકાશક.

જૈન બાળ ગરબાવળી.

અંક ૧ લો.

મંગળાયરણ.

દોહો.

પરમ પંચ પરમેષ્ઠિનું, સ્મરણ કરું ^૧સુખકાર;

આરાધું આનંદથી, તે પઠ ^૨મંગળકાર. ૧

જૈન બાળિકા બોધ લહિ, સેવે આ સંસાર;

શુદ્ધ શ્રાવિકા તે બની, પામે આ ભવ પાર. ૨

જિન શાસનના દેવતાને પ્રાર્થના.

હરીબીત.

વિદ્યા વિલાસોને વધર્સી સર્વ સદ્ગુણ સ્થાપને,

^૩આનંદકાંક્ષી બોધ ઉત્તમ આપ ^૪અંતર આપને;

૧ સુખને કરનાર. ૨ મંગળ કરનાર. ૩ આનંદને કરનાર. ૪ હૃદયમાં.

શુભ કાર્ય સઘળાં સાધવામાં સર્વ વિધિ ^૧વિદ્યારજો,
 સુખકાર શાસન દેવતા જિન બાળ વર્ગ સુધારજો. ૧
 શુદ્ધ દેવને વળી ધર્મમાં નિત્ય શુદ્ધ બુદ્ધિ ^૨પ્રેરજો,
 ભલિલાતથી શુભ ભાવનાની ^૩વાસના રજ વેરજો;
 ભવિતા ધરાવી ભાવથી સહુ દુષ્ટ દુર્ગુણ વારજો,
 સુખકાર શાસન દેવતા જિન બાળ વર્ગ સુધારજો. ૨
 સુખ સંપન્ન સઘળે પ્રસારી ઐક્યનું બળ આપજો,
 અજ્ઞાનતાના ^૪ઓઘમાંથી શ્રાવિકાજન તારજો,
 સુખકાર શાસન દેવતા જિન બાળ વર્ગ સુધારજો. ૩
 આનંદ સાગરને ઉછાળી ^૫રંગ અંગ વધારજો;
 સુખકાર ભક્તિ જ્ઞાનની કરવા સુપ્રેમ પ્રસારજો;
 જિન ધર્મને જિન ભક્તિમાં મન બાંધિકાનાં ઠારજો.
 સુખકાર શાસન દેવતા જિન બાળ વર્ગ સુધારજો. ૪

---

૧ નાશ કરજો. ૨ સારી બુદ્ધિની પ્રેરણા કરજો. ૩ સારી ભાવ-
 નાની નાસનાડોપી રજો વેરજો. ૪ સમૂહમાંથી. ૫ રંગ—આનંદ.

અચકો મચકો કારેલી—એ રાગ.

સૌ જહેનો આવો મળીએરે,
 ધર્મ તણાં ગીતો ગાઈએરે;
 ૧સમકિત શૃંગાર ધરીનેરે,
 જન્મ તણો લહાવો લહિએ. ૧
 શુભ ધર્મ લાવના લાવીરે,
 આ લવસાગરને તરીએ;
 સામાયિક મુંદર સેવીરે,
 પાપ બધા તે ૨પરહરિએ. ૨
 અતિચાર બધા આલોવીરે,
 પડિકમવા પ્રીતિ કરીએ;
 અપરાધ ખમાવી ખાંતેરે,
 અંગ ઉમંગ સહા ધરીએ. ૩
 વાંદી ગુરૂ ૩ગૌરવ ધારીરે,
 ભક્તિ લાવ હૃદયે ધરિએ;

---

૧ સમકિત૩૫ શૃંગાર. ૨ નાશ કરીએ. ૩ ગૌરવ—મહત્તાને
ધારણ કરનારા.

અંતરમાં લાવ વધારીરે,

જિન પૂજા પ્રેમે કરીએ. ૪

જિન નામ જાપી ^૧જયકારીરે,

જન્મ સફળ કરીએ જગમાં;

યઈ ધીર ધ્યાન શુભ ધરીએરે,

^૨શિવપદના સુખને વરીએ. ૫

સાધર્મિ બંધુની સેવારે,

અંગ ઉમંગ ધરી કરીએ;

કરી સંપ સર્વમાં લળીએરે,

જીવ દયા દિલમાં ધરીએ. ૬

નિત્ય વિનય વડિલનો કરવારે,

હાંશ ધરી હર્ષિત થઈએ;

પતિ પ્રેમ હૃદયમાં ધરવારે,

મક્ષ બની મનમાં રહિએ. ૭

ધરિએ ગુણ નિત્ય ગણાઈએરે,

શ્રાવકની કુળની બાળા;

ખેડે સૌ પ્રેમે ધરીનેરે,

સદ્ગુણની સુંદર માળા. ૮

શ્રાવકની બાળા કેવી હોય.

આવી છે બાણને માંડવેરે, જઠવકુળની તે જાન, એ-રાગ.

સુંદર સશુભ ૧ધારતીરે, એવી શ્રાવક બાળ;
પ્રેમ ૨સુવાસ પ્રસારતીરે, એવી શ્રાવક બાળ. ૧

જ્ઞાનના શુભથી ગાજતીરે, એવી શ્રાવક બાળ;
વિદ્યા વિનોદથી રાજતીરે, એવી શ્રાવક બાળ. ૨

વિનય વડિલનો રાખતીરે, એવી શ્રાવક બાળ;
સત્ય વચન મુખ ૩ભાખતીરે, એવી શ્રાવક બાળ. ૩

શુદ્ધ સતીવ્રત પાળતીરે, એવી શ્રાવક બાળ;
નીતિને ૪પથે ચાલતીરે, એવી શ્રાવક બાળ. ૪

સંપ તાણું મુખ પામતીરે, એવી શ્રાવક બાળ;
જગતમાં ૫યશથી જામતીરે, એવી શ્રાવક બાળ. ૫

સાસરિએ દ્વેષ રાખતીરે, એવી શ્રાવક બાળ;
પ્રેમ તણું રસ ચાખતીરે, એવી શ્રાવક બાળ. ૬

૧ ધારણ કરતી. ૨ પ્રેમની મુગંધ ફેલાવતી. ૩ બોલતી.
૪ નીતિને માર્ગ. ૫ યશ-કીર્તિ.

ખંડ ૨ જો.

“ માતા તરફથી પુત્રીને શીખામણ. ”

તિથિ તણી આશાતના નવ કરીએ—એ રાગ.

માતા કહે નિજ પુત્રીને સુણ ખેડેની,

સારી શિખની વાત,

પૂરણ પ્રેમથી ધારજો તે મળેની;

તારા હિતની એ વાત.

માતા. ૧

દેવ ગુરુને ધર્મને નિત્ય સેવી,

લેજો સમકિત છાપ,

ભાવ ધરીને ભાવજો ભલી રીતે;

શુદ્ધ ભાવના આપ.

માતા. ૨

સત્ય વદી સત્ય ચાલજો સર્વ સાથે,

છોડી છલતાની વાત;

અંતરમાં અભિમાનને એમ ધરજો,

હું છું શ્રાવક જાત.

માતા. ૩

પ્રેમ પતિમાં રાખજો શુદ્ધ ભાવે.

તેનાં વચ્ચનાનુસાર;

વત્તન કરજે બહાલથી નિત્ય બહાલી,
થાશે ભવ સુખકાર.

માતા. ૪

શાણી સહિયરના સાથમાં નિત્ય રહેજે,
ધરી શિળ શણગાર;

સારી સુઘડતા સાધવા રનેહ ધરજે,
એ છે શિખનો સાર.

માતા. ૫

લેશ ન ધરજે ગર્વને પ્રીય ખેની,
નવ લોપજે લાજ;

વિનય વડીલનો સાચવી તન મનથી,
કરજે ધરનાંજ કાજ.

માતા. ૬

પાય ન ધરજે પ્રેમદા પર ધરમાં,
લાગે અનુચિત આળ;

વાત ન કરવી હારયથી પર સાથે,
એ ગણાયે કુચલ.

માતા. ૭

શ્રાવકની કુળ દીપિકા ખેન થાજે,
તારાં માત ને તાત;

કીર્તિ ધરે કુળવાનની જેમ જગમાં,
તેમ રાખજે વાત.

માતા. ૮

પુસ્તક પ્રેમથી વાંચજો બોધ લેવા,
 તેમાં રાખજો બહાલ;
 જૈન સતીના ખ્યાલને મન ધરજો,
 તુ છે વીરની બાળ.

માતા. ૬

કન્યા કેળવણી વિષે.

[રાસડો.]

કન્યા કેળવણી વધારજો, સુભાવ ધરી,
 કન્યા કેળવણી વધારજો—ટોક.
 દેશ તણો શુભ ઉદ્ય થાશે,
 મહિલા મંડળને સુધારજો. સુભાવ ધરી. કન્યા. ૧
 સુસ માતાનાં બાળક સુજો.
 શંકાને દૂર પરિહારજો. સુભાવ ધરી. કન્યા. ૨
 કેળવણી સુખકારી સદા છે,
 શાસ્ત્ર વચન સત્ય ધારજો. સુભાવ ધરી. કન્યા. ૩
 કેળવણીથી જ્ઞાતિ સુધરશે,
 એ છે જગતમાંહે સારજો. સુભાવ ધરી. કન્યા. ૪

માતાનાં લક્ષણ આવે સંતાનમાં,
 સુશ હૃદયમાં વિચારજો. સુલાવ ધરી. કન્યા. ૫
 બાળકનાં અતિ કોમળ ચિત્તમાં,
 શુદ્ધ વિચાર છાપ મારજો. સુલાવ ધરી. કન્યા. ૬
 જ્ઞાતિ ને દેશમાં કન્યા કેળવણી,
 પ્રેમ ધરીને પ્રસારજો. સુલાવ ધરી. કન્યા. ૭
 આવક કુળની શોભા વધારો,
 ઉતરશો ભવપારજો. સુલાવ ધરી. કન્યા. ૮
 રત્નસિંહ કહે જ્ઞાનદાતા થઈ,
 મોક્ષનગરમાં પધારજો. સુલાવ ધરી. કન્યા. ૯

શિયળ વિષે.

[ભવ જળ પાર ઉતાર-એ રાગ.]

શીળ ભૂષણ નરનાર. જગમાં
 શીળ ભૂષણ નરનાર. (૨)
 એ વિણ કનકાદિનાં ભૂષણ,
 ભણી લેજો ભાર, જગમાં. ૧

- શીળાબૂપણુ ભૂષિત જે છે,
ધન્ય છે તસ અવતાર. જગમાં. ૨
- સર્વ ગુણોમાં અનુપમ એ ગુણ,
આપે સુખ શ્રીકાર. જગમાં. ૩
- હિંદ્ર અમર ને રાય પ્રશંસે,
શીળને જે ધરનાર. જગમાં. ૪
- સુલસાદિક જે જગ વિખ્યાતા,
શીળથી ભવને! પાર. જગમાં. ૫
- સીતા દમયંતિનો મહિમા,
વરતે છે મનોહાર. જગમાં. ૬
- સૂરતરૂથી પણ આધિકો જાણો,
સ્વર્ગ મોક્ષ દાતાર. જગમાં. ૭
- ગુણી સિંહાસન પ્રગટાવે,
મહિમા જશ વિસ્તાર. જગમાં. ૮
- કદ પડે પણ એને સેવો,
એહ સદા સુખકાર. જગમાં. ૯
- રત્નસિંહ કહે જૈન તણી પણ,
એહ થકી જયકાર. જગમાં. ૧૦

ખંડ ૩ જો.

પુત્રીની વિનંતિથી માતાએ આપેલ સુબોધ

(મેઘાડંબર ગાજે-એ રાગ.)

પુત્રી કહે નિજ માતાને, માતા બોધ અપાવો,
સદ્ગુણ રત્ન મળે મુને, ઉપજે સદ્ભાવો;
નિર્મળ બુદ્ધિ ચિત્તમાં, કેમ થાય અમારી,
કેમ મળે નિજ ધર્મની, શુભ સમજણ સારી. ૧

માતા કહે સુણ બાળિકા, શીખ એહ અમારી,
સદ્વર્ત્તનથી ચાલજો, વધે લાજ તમારી;
સત્ય વચન નિત્ય બોલવાં, દૂર મિથ્યાથી રહેજો,
માન વડીલને આપજો, વાણી વિનયથી કહેજો. ૨

દેવ ગુરૂ ને ધર્મમાં, શુદ્ધ શ્રદ્ધા ધરજો,
સાવી દયા નિજ અંતરે, કષ્ટ પરનાં હરજો;
જ્યાં ઉપદેશ કથા તાણી, થાય ચર્ચા સારી,
ગહેન જવું ત્યાં વેગથી, શુભ ભાવ વધારી, ૩

સાંભળવા ઉપદેશને, મન વચન સૂધારી,
ચર નિંદા પર વાતને, નવ કરવી વધારી;

જે નારી તે આચરે, અંતરાય કરે તે,
 ધર્મ તણા ઉપદેશમાં, બહુ કર્મ ધરે તે. ૪
 શ્રવણ કરીને સુંદરી, પછી અંતર ધરજો,
 મનન કરી તે વાતનું, તેવી કરણી કરજો;
 એ રીતે ઉપદેશને, જે શ્રવણ કરે છે,
 તે સદ્ગુણી શ્રાવિકા, નિત્ય પુણ્ય ધરે છે, ૫

મિથ્યાત્વના છ ભેદ વિષે.

[વિમળા નવ કરશે ઉચાર—એ રાગ.]

છોડો સુંદર શ્રાવક બાળ મલિન મિથ્યાત્વનેરે. ટેક.
 રાગ દ્વેષથી નિત્ય ભરેલા,
 પશ્ચાત્તાપમાં રહે મચેલા;
 નવ માંને. એ રાગી લૌકિક દેવનેરે. છોડો. ૧
 પાપ અઢાર સુખે જે સેવે,
 રાખે પરિચ્છે રહે કુટેવે;
 એ લૌકિક ગુરૂ તણી કરો નહીં સેવનેરે. છોડો. ૨
 હોળી ધૂળેટી વિજયા દશમી,
 નાગપંચમી શિયળ સપ્તમી;

આરાધો નહીં સર્વે લૌકિક પર્વનેરે. ઊંચ. ૩

છત્ર ચઢાવો આંગી રચાવો,

પૂજા પ્રેમે આપ લાણાવો;

લાલચ છોડી ભળે લોકોત્તર દેવનેરે. ઊંચ. ૪

વેષ ધરી જે જન ઠગનારા,

જે નિર્મળ તપ આચરનારા;

નહીં લોકોત્તર ગુરૂ ભળે ધરી આશનેરે. ઊંચ. ૫

આરાધુ' જિન પર્વ સદા હું;

સુખસાધક ધનવંત બનું હું;

એ ધારી સાધો ન લોકોત્તર પર્વનેરે. ઊંચ. ૬

પ્રભુ સ્તુતિ.

(રયામ રંગ સમીપે ન જાવું, મારે આજ થકી-એ રાગ.)

વીર જિન ચરણ શરણ બાવું,

મારે નિત્ય સખી.

વીર જિન. ટેક.

ધર્મ રંગ અંગમાં ઉમંગથી ધરીને,

વીરના ગુણોનું ગાન ગાવું. મારે નિત્ય સખી. ૧

ભવ તરાવનાર ભણ ભાવથી જિનેશને,
 કર્મને વિહારનાર થાવું.   મારે નિત્ય સખી. ૨
 ધર્મ વીરતાથી વીર ધર્મને વધાવવા,
 ધીર બાળ બની નિત્ય ધાવું.   મારે નિત્ય સખી. ૩
 કર્મને કષાય નિત્ય કષ્ટરૂપ માની,
 વીર પ્રભુ તણું ધ્યાન ધ્યાવું.   મારે નિત્ય સખી. ૪
 શ્રાવિકા સતી ચરિત્ર સાંભળી સુખેથી,
 શ્રાવિકા સુખોદ ધારી થાવું.   મારે નિત્ય સખી. ૫
 ધ્યાન શ્રી દેવધિ દેવનું ધરી ધરામાં,
 જ્ઞાન નીર માંહિ નિત્ય ન્હાવું.   મારે નિત્ય સખી. ૬
 પ્રેમનો પ્રભાવ પ્રભુ ભક્તિમાં પ્રસારી,
 પુણ્યવંત પ્રાણીમાં ગણાવું.   મારે નિત્ય સખી. ૭
 શ્રમ ધરી સ્વધર્મ નિત્ય સમકિતે સૂધારી,
 શિવપુરી સમીપ સદ્ય બાવું.   મારે નિત્ય સખી. ૮

શ્રાવિકા મેળાપ.

અચકો મચકો કારેલી—એ રાજા.

ચાલો મૌ સ'પે રમિએ બે'ન,

છો શ્રાવકકુળની માળા.

સફુલુથી મૌને ગમિએ બે'ન,

છો શ્રાવકકુળની માળા.

જાગી ંહેલાં ^૧પરભાતે બે'ન,

છો શ્રાવકકુળની માળા.

સ્મરિએ પ્રભુને ભલિભાતે બે'ન,

છો શ્રાવકકુળની માળા.

પછી માતપિતાને નમિએ બે'ન,

હો શ્રાવકકુળની માળા.

ત્યાં ^૨ભક્તિરંગમાં રમિએ બે'ન,

છો શ્રાવકકુળની માળા.

તે માત પિતા ઉપકારી બે'ન,

છો શ્રાવકકુળની માળા.

દુઃખ વેડી જે 'સુખકારી' બે'ન,
 છે શ્રાવકકુળની માળા.
 કરિ દાતણ ચોળી ન્હાઈએ બે'ન,
 છે શ્રાવકકુળની માળા.
 પછી વાળ ચોળાવી લહીએ બે'ન,
 છે શ્રાવકકુળની માળા.
 પછી દેવ ગુરૂને લજીએ બે'ન,
 છે શ્રાવકકુળની માળા.
 મધળા અવગુણને ત્યજીએ બે'ન,
 છે શ્રાવકકુળની માળા.
 કરી ભોજન લણવા જઈએ બે'ન,
 છે શ્રાવકકુળની માળા,
 ધરિ વિનય જ્ઞાનગુણ લહીએ બે'ન,
 છે શ્રાવકકુળની માળા.

“ બોધદાયક રાસડો.”

(પૂનમ ચાંદની ખીલી પૂરી અહીંરે-એ રાગ.)

સાણુને સુંદર બોધ સખી સહુ પ્રેમ ધરી બહુરે,
સગની શ્રવણ કરીને મનન કરો દિલ માંય;
એવો સુંદર બોધ સૂણીને મનમાં ધારીએરે. ટેક.

સાખી.

શીલ ધરો સૂરતરૂ સમો, લવો લવ જે સુખકાર,
શીતળ અમિ શીલથી, થાય મોક્ષ મનોહાર;
ચીતા દમયંતિ ને સુલસા સર્વે ગવાય છે રે,
સહીયર એ સહુ સુંદર શીળતણો મહિમાય. એવો. ૧

સાખી.

સદાચરણુ શુભ શાસ્ત્રને, કર ધરી થઈએ સૂર,
વધશે શ્રી કીર્તિ સદા, સુખ મળશે ભરપૂર;
સગની એ ગુણુ ધરતાં આશ સફળ સહુ થાય છેરે,
અર્થ વિધ્નો બાંધે દૂર સદા દુઃખકાર. એવો. ૨

સાખી.

વિનય સુગુણુને સેવીએ, જે ગુણુમાં શિરદાર,
એ વિણુ ગુણુ શોભે નહીં, દેહ વિના શણુગાર;

સહિયર વિનય વિના શુભ જ્ઞાન કદી નહીં સંપન્નરે,
ધારે તાત માત પતિ વડીલ વિનય સુખકાર. એવો. ૩

સાખી.

મિથ્યા મલિન નિવારિયે, આણુ ધરી જિનરાજ,
સાચા શ્રી અરિહંતજી, લવનિધિ તારણુ જહાજ:
કુશુર કુદેવ મિથ્યા પર્વ સેવો નહીં કદારે,
સહિયર સમકિત રત્ન તણી કરજો સંભાળ. એવો. ૪

સાખી.

સર્વ સાહેલી હળીમળી, વરતો વિશ્વ મોઝાર,
કુસંપ કેરા પાશમાં, પડો ન જે દુઃખકાર;
કુદુખ સંખી જ્યાં વરતે છે ત્યાં સુખ સંપદારે,
કાચા તંતુ બહુ મગતાં હસ્તિ બધાય. એવો. ૫

સાખી.

સદ્ગુણ મુકનાદગ તણી, માળ ધરો ઉર ખાસ,
અતિ શોભા એથી વધે, મળે મોક્ષ આવાસ;
એ છે રત્નસિંહની શિક્ષા સુંદર ધારજેરે,
ચારે મહિલા મંડળની સુખકર જયકાર. એવો. ૬

“શ્રાવિકાએ કેવે ઠેકાણે જવું જોઈએ તે વિષે.”

(સખી નમિયે છે નેમ જિનરાય, ગઢ ગિરનારેરે—એ રાગ)

સૌ સુણો શિખામણુ સાર, શ્રાવક ખાળારે,

ધરો સુંદર સુખ કરનાર, સદગુણ માળારે;

જ્યાં મળે જ્ઞાનનો ઘોંધ, લક્ષણ સારારે,

ત્યાં જવું કરી મન શોધ, થાય સૂધારારે. ૧

જ્યાં ધર્મ તની શુભ વાત, ધર્મ વધારેરે,

ત્યાં પ્રેમે શ્રાવકખાળ, પાય પસારેરે;

જ્યાં જિનમંદિર જિનરાય, નિત્ય ખિરાજેરે,

ત્યાં દર્શન કરવા કાજ, જવું છાજેરે. ૨

જ્યાં સતિયોની શુભ વાત, સખીઓ કરતીરે,

ત્યાં જાશે શ્રાવકનાર, સુદ્ધ મન ધરતીરે;

જ્યાં ગુરૂ મુખના ઉપદેશ, ઉત્તમ થાતારે,

ત્યાં હોંશ ધરે જિનખાળ, સત્વર જાતારે. ૩

જ્યાં વનિતાનો નિજ ધર્મ. સૌ સચવાયેરે,

ત્યાં ધર્મી શ્રાવકખાળ, વેગે જાયેરે;

જ્યાં પુરૂષોને બહુ સાથ, જાયે આવેરે,

નવ જવું જોઈ ત્યાંય. એ નવ કાવેરે. ૪

જ્યાં ઠકાબાળ થાય, દુર્ગુણ ધરવારે,
 નવ જાતું ત્યાં ક્ષણવાર, એ દુઃખ કરતારે;
 સૌ સુણો શ્રાવિકાબાળ એ શીખ સારીરે,
 નિત્ય ધરજે અંતર આપ, પ્રેમ પ્રસારીરે.

સાંવીજનો બોધ

“જાન જનાવરની મળી મેઘાડંબર ગાજે—એ રાગ.”

જહેનો, સુણો એક વાતડી,
 આજ હું લાલ પામી;
 આવી મજ્યાં એક સાધવી,
 રહી હું ^૧શિરનામી, ૧
 આવી ઉપાશ્રય ^૨ધામમાં,
 મુને પાસ બેસાડી;
 બોધ કયો લલીલાતથી,
 જેમ માયાળુ ^૩માંડી. ૨
 જહેન સાંભળજે સ્નેહથી,
 આપું શીખજ સારી;

શ્રાવકની તું બાળ છે,
તેથી લાગણી મારી. ૩

સ્નેહથી શ્રાવક બાળિકા,
સારી સંગત કરજે;
ધીર બની તે ધર્મમાં,
કુળની રીત ધરજે. ૪

સમકિતના શણગારને,
બહેન ધારજે પ્રીતે;
સ્નેહ ધરીને સેવજે,
¹સહાચાર ²સુરીતે. ૫

ભણતર ભણજે ભાવથી;
બહેન બુદ્ધિ સુધારી;
શ્રાવકના સંસારમાં,
અતિ તે સુખકારી. ૬

વિનય વડિલનો રાખજે,
ખંત ખુબ વધારી;
શ્રાવકકુળની બાળિકા,
લેજે જન્મ સુધારી. ૭

ગુણીજના મુખથી,
લાલ રંગથી લીધો;
પ્રેમ અપાર હૃદયે ધરી,
શીખનો રસ પીધો.

૮

ખંડ ૪ થો.

ભણતરનો મહિમા

પીતળ સોટા જળે ભર્યારે—એ રાગ.

ચાટેા ખડેનો સૌ સ્નેહથીરે,

જિનશાળામાં જઈએ;

ઓ સજની ભણતર ભણીએ ભાવથીરે—ટેક.

ખડેનો મુખે શુ' વર્ણવુંરે,

જ્ઞાન તપો મહિમાયરે.   ઓ. ૧

શ્રાવક દુળની બાળિકારે,

જ્ઞાન વિના ન ગણાયરે.   ઓ. ૨

શિક્ષણ પામી સુંદરીરે,	
સફળ કરો અવતાર	ઓ. ૩
વાંચન વનિતા શીખશે તો,	
મળશે વિવિધ વિનોદરે.	ઓ. ૪
લેખન ^૧ લલના જાણશે તો,	
લખશે સુંદર લેખરે.	ઓ. ૫
લણતર વિનાની ^૨ ભામિનીરે,	
આ લવમાં ભટકાયરે.	ઓ. ૬

સાત વાર.

^૩ આદિત્યે આનંદ, સહિયર સંગેરે.	
જિન કન્યાશાળા માંય, લણિએ રંગેરે.	૧
સોમે સામાયિક નિત્ય, સહિયર કરીએરે,	
ગુરુ દેવ ગુરુનું ધ્યાન, મનથી ધરિએરે.	૨
^૪ મંગળમાં મંગળરૂપ, જિનવર લણિએરે,	
આ લવનાં સઘળાં પાપ. તનથી ત્યજિએરે.	૩

બુધવારે ધરવા બોધ, બુદ્ધિ ધરિએરે,
 વાંચી પુસ્તકના થોક, આપ સુધરિએરે. ૪
 ગુરૂએ ગુરૂનો ઉપદેશ, લેવા જઇએરે,
 લઈ ^૧શુભવર્ત્તનની શીખ, નિર્મળ થઇએરે. ૫
 શુકે ^૨સતીઓનાં ગીત, ગુણિઅલ ગાઓરે,
 પતિ લક્ષિત સર્વમાં સાર, એ મન લાવોરે. ૬

જિન દર્શનનો મહિમા

જન જનાવરની મળી, મેઘાડંબર ગાજે—એ રાગ.

ચાલો બધી બાળ શ્રાવિકા,

જિન દર્શન કરવા;

^૩અંગ ઉમંગ ધરો સહુ,

જિનનાથ નિરખવા. ૧

દેખી દેરાસર દીપતું,

દીલનાં દુઃખ ^૪દળીએ;

લવ્યપણાના લાવમાં,

લટી ભાતથી લળીએ. ૨

નમન કરી ^૧જગનાથને,
ગહેની નિર્મળ થઈએ; ૩

ધ્યાન ધરીને ધીર થઈ;
પ્રભુના ગુણ ગઈએ.

નિરખી ^૨નિરંજન નાથની,
મહા ^૩મંગળ મૂરતિ;

અતિ ઉમંગથી અંગમાં,
ધરી સુંદર ^૪સુરતિ. ૪

પ્રેમથી અંદર પેસતાં,
મુખ “ ^૫નિસ્સહિ ” કહિએ;

સર્વ મળી સખી સાથમાં,
રમી ^૬રંગથી રહીએ. ૫

શુદ્ધ દેવાધિ દેવના,

ઠરિ દર્શન આજે;

આલો અતુરો સૌ મળી,

કરવા શુભ કંજે. ૬

---

૧ જગત્તા સ્વામીને. ૨ નિરંજન—નિર્મળ, શુદ્ધ ૩ મહા
મંગળ સ્વરૂપ. ૪ સારી પ્રીત. ૫ દેરાસરમાં જતાં ત્રણ
વખત નિસ્સહિ કહેવાય છે. ૬ આનંદથી.

વિદ્યાને મહિમા.

ગોકુળ મથુરાંરે વાલા—એ રાગ.

મા મને વિદ્યારે વાલી, થઉં હું તેથી તને બહાલી;
નહિ રહું^૧રે તેથી ઠાલી, પ્રેમ તેમાં રાખું પાળી.

મા. ૧

જ્ઞાનથીરે ગમ્મત ભારે, જ્ઞાનથી સુખ છે સંસારે;
વિવેકીરે^૨ જ્ઞાનધારે, જ્ઞાન આ ભવસાગર તારે.

મા. ૨

વિદ્યાથીરે સદ્ગુણ આવે, તેથી તે સૌ જનને લાવે;
વિદ્યાનેરે સહુ જન માને, આવે નહિ તે જન^૩નાદાને.

મા. ૩

શ્રુવોનેરે વિદ્યા કંવી, ગણાયે કલ્પલતા જેવી;
ગવાયેરે ગુણ સૌ તેના, મનાયે ભાવ સકળ તેના.

મા. ૪

૧ તે વિદ્યાથી ઠાલી-ખાલી નહીં રહું. ૨ પાળી-પોપી. ૩

જાનને આધારે વિવેકી થવાય છે. ૪ નાદાન-હલકા માણસમાં તે

વિદ્યા આવતી નથી.

માતારે પૂરી કૃપા કરજો, લણાવા લાવ સના ધરજો,
ગુખીરે તેથી અમે થાશું, માતા ગુણુ આપ તણા ગાશું.

મા. ૫

માતારે જ્ઞાન ^૧રતિ મારી, ^૨સુતાને લેજોરે તારી;
લણેરે ^૩લામિની જે લાવે, તેને લવનાં દુઃખ નહિ આવે.

મા. ૬

પર્વનો મહિમા.

મહિનાનો રાગ

સખી આજ ^૪અનુપમ પર્વ, ^૫જિનાલય જઈએરે;
ઠરિ જિનવર દર્શન પ્રેમથી, ^૬પાવન થઈએરે. ૧
ગાઈ ગુરુવર ગુણનાં ગીત, ગમ્મત બહુ કરીએરે;
ગુરુ લાવથી લજી લગવાન, આ લવદુઃખ હરિએરે. ૨
એનિ નિરખી નિરંજન નાથ, નયનમાં ઠરીયેરે;
તેનું જપિએ નિર્મળ નામ, ^૭કરમને હરિએરે. ૩

૧ જ્ઞાન ઉપર પ્રીતિ. ૨ પુત્રીને. ૩ સ્ત્રી. ૪ જેની ઉપમા
નથી એવું. ૫ દેરાસર. ૬ પવિત્ર. ૭ કર્મનો નાશ કરીએ.

એ ધર્મ રૂપનું ધ્યાન, હૃદયમાં ધરિએરે,
 નમી ત્રિભુવન ^૧તારક દેવ, ^૨મહાભવ તરિએરે. ૪
 એક અરિહંત ઉત્તમ દેવ, ^૩ઉપાસી ^૪રંગેરે,
 બહેની કર્મ બપાવો ખુબ, રહેવા ^૫શિવ સંગેરે. ૫
 થયો શ્રાવક કુળ અવતાર, સફળ તે કરવોરે,
 રાખિ ટેક સતી વ્રત ધર્મ, ^૬રસેથી ધરવોરે. ૬

વાર્ષિક પર્વ મહિમા.

“આધવ માધવને કહેજો.”—એ રાગ.

સખીઓ સૌ ચાલો ભણીએ,
 પ્રેમથી પર્વ દિવસ ગણિએ;
 ધર્મથી કર્મ બધાં હણિએ,
 ભાવથી જિન ભક્તિ કરીએ,
 પાપથી સર્વ કાળ હરિએ. એ ટેક.
 કારતક માસ સખી આવે,
 ૭પંચમી જ્ઞાન તણી ભાવે;
 ૮જ્ઞાનનાં આવરણો નાવે.

સખીઓ. ૧

૧ તારનારા. ૨ મોટા સંસારને. ૩ ઉપાસના કરી. ૪ રંગે-
 આનંદમાં. ૫ મોક્ષને સંગે. ૬ રસથી. ૭ જ્ઞાનપંચમી. ૮ તે
 માનાવરણીય કર્મ આવતાં નથી.

૧ માગશર મૌન એકાદશીનો,
 તપસ્યા ધર્મ ઘણો તેનો;
 ગવાયે ૨ ધર્મ રંગ જેનો. સખીઓ. ૨
 પોષે પ્રેમ ધરો ધર્મે,
 વધારો ભાવ ૩ સુકૃત કર્મે;
 થશે સૌ યોગ્ય ૪ મોક્ષ શર્મે. સખીઓ. ૩
 વસંતે માધ માસ આવે,
 પ્રભુની ભક્તિ સદા ભાવે;
 ભક્ત સૌ વસંતને ગાવે. સખીઓ. ૪
 ફાગણ ૫ અશુભ પરવ હોળી,
 એતરમાં વ્રત શુભ ઓલી;
 કરો નિત્ય એ વ્રત થઈ ટોળી. સખીઓ. ૫
 વૈશાખે વાય ઘણા વાયુ,
 ગણે નહીં તપસી ૬ નિજ આયુ;
 જેઠ થાય ૭ તપ અતિ ૮ સ્નાયુ. સખીઓ. ૬

૧ માગશર માસમાં મૌન એકાદશી આવે છે. ૨ ધર્મનો ઉત્સવ. ૩ સારાં કામમાં. ૪ મોક્ષના સુખને યોગ્ય થશે. ૫ નહાઈ પર્વ હોળી છે. ૬ તપસી એવી તપસ્યા કરે છે કે, તેઓ પોતાના આયુષ્યને પણ ગણતા નથી. ૭ તપી મહેલી. ૮ સ્નાયુ-નસો.

અપાડે ^૧ધન ગરજી વર્ષે,
ચોમાસી વ્રત કરો હર્ષે;
ધરો નિત્ય નિયમ રહો ^૨સરસે. સખીઓ. ૭

શ્રાવણ માસ ^૩ધર્મ ધારી,
^૪પર્યુષણ પર્વ આવે લારી;
શ્રાવક જનને તે ^૫શિવકારી. સખીઓ. ૮

પછી લગ્ય લાઠરવો આવે,
ખમાવો સંવત્સરી ભાવે;
^૬જન્મ ને મરણ ફરી નાવે. સખીઓ. ૯

ઓલી વ્રત આસોમાં આવે,
દીવાલી પર્વ સુણો ભાવે;
ખાળા સૌ ગીત ઘણાં ગાવે. સખીઓ- ૧૦

---

૧ મેષ. ૨ રસ સંહિત રહો. ૩ ધર્મને ધારણ કરનાર. ૪
પર્યુષણ પર્વ. ૫ મોક્ષ કરનાર. ૬ જન્મ અને મૃત્યુ.

ખંડ ૫ મો.

સામાયિક વિષે.

આવો આવો શિવશંકર ભોળા-એ રાગ.

આલો સખી સામાયિક કરિએ,
ધરિ ધ્યાન જ્ઞાન હૃદય^૧ ધરિએ. એ ટેક.

પેહરી શુદ્ધ વસ્ત્ર શુચિ^૨ થઈએ,
કટાસણ આસનને લઈએ;

પુંજ સ્થાન^૩ આસનપર રહિએ. આલો. ૧

ડાળે કર મુહુપત્તિને ધારી,
ખીન્ને^૪ કર^૫ સન્મુખ પ્રસારી:

સ્થાપન આચાર્ય રહો ધારી. આલો. ૨

સખી નવકાર મુખે ગણિએ,
પંચિન્દ્રિય પાઠ પછી ભણીએ;

બધા^૬ ભવ કામ દૂરે હણિએ. આલો. ૩

૧ હૃદયમાં. ૨ પવિત્ર. ૩ જ્યાં એસવાનું હોય તે જાગ્યોને.
૪ જમણાં હાથ. ૫ સ્થાપનાચાર્ય સામે પ્રસારી-રાખી. ૬
સ્થાપનાચાર્ય. ૭ સંસારનાં બધાં કામનો દૂર કરી નાશ કરીએ.

ધયાંવહિ પાઠ લણી પ્રીતે,
લોગસ્સ કાઉસગની રીતે;
પડીલેહણુને કરો ચિત્તે.

ચાલો. ૪

ગણો બોલ સર્વ^૧ પચાશ મુખે,
પઠિલેહો મુહપત્તિને મુખે,
રહેશે નહીં આ લવમાં દુઃખે.

ચાલો. ૫

કરી પછી ધ્યાન^૨ સગાય લણો,
^૩નિરંતર શ્રી નવકાર ગણો;
ધરો શુભ લાવ હૃદયથી ઘણો.

ચાલો. ૬

સાત વાર.

પડવેની પણ પ્રીત--એ રાગ.

આદિત્યે આનંદ, શ્રાવક બાગારે,
કરો નિત્ય^૧ પડનમાં પ્રેમ, છોડી^૨ કુચાલારે.

૧

સોમે સખિઓ સાથ, લણવા જઈએરે,
મનરંજન સુંદર બોધ, ખડેનો લઈએરે.

૨

૧ મુહપત્તિના પચાશ બોલ ગણો. ૨ સ્વાધ્યાય. ૩ નિરંતર ચાલુ રીતે. ૪ રવિવારે. ૫ ભણવામાં. ૬ નકારા ચાળા.

મંગળે મંગળરૂપ, ગુરુને નમિએરે,
 ધરિ વિનય વિવેક ^૧અનૂપ, ગુણમાં રમિએરે. ૩
 બુધવારે સૌ બહેન, બુદ્ધિ સુધારીરે,
 સૌ બાળા ધરને બોધ, બહેમ ^૨વિદ્યારીરે. ૪
 ગુરુએ ગુરુ ઉપકાર, ^૩અંતર ધરિએરે,
 દે જ્ઞાન તણું જે દાન, તે ન વિસરિએરે. ૫
 શુકે સદ્ગુણ પાઠ, પઢને પ્રીતેરે,
 શુભ ધર્મ બોધની સાથ, ધરને રીતેરે, ૬
 શનિએ શ્રાવક બાળ, સમક્રિત ધરનેરે,
 થઈ શુદ્ધ શ્રાવિકા નાર, ^૪લવચ્છળ તરનેરે. ૭
 એ સાત વાર સૌ બાળ, હૃદયે રાખોરે,
 થઈ સદ્ગુણિ સુંદર નાર, ^૫શુભ દ્રવ્ય ચાખોરે. ૮

૧. જેની ઉપમા નથી તેવા. ૨ નાશ કરીને. ૩ હૃદયમાં.
 ૪ સંસારરૂપી જગને. ૫ સારાં દ્રવ્યને ચાખો.

માતાપિતાની સ્તુતિ.

મામેરૂં મોંઘા મૂલતું—એ રાગ.

સુખદાતા માતા પિતા બાળના,	
ઉપકારી તે સમ નહિં કોય;	
નમે માત તાતને.	ટૅક. ૧
દુઃખી દેખી સદા નિજ બાળને,	
અતિ દુઃખી હૃદયમાં જે હોય.	નમો. ૨
નવ માસ ઉદર માંહિ રાખતાં,	
કરે માત ઘણી સારવાર.	નમો. ૩
લીનામાંથી સુકામાં સુવાડતાં,	
કેવો માત તણો ઉપકાર.	નમો. ૪
કરી હેત હૈયામાં દાખતી,	
માતા હરખે હાલરડાં ગાય.	નમો. ૫
દુઃખ વેઠી સદા સુખ આપતી,	
કહો ^૧ જનની એ ક્યમ વીસરાય.	નમો. ૬
પિતા ^૨ પોષક ^૩ પાળક આપણા,	
તેનો ^૪ અગણિત છે ઉપકાર.	નમો. ૭

૧ માતા. ૨ પોષણ કરનાર. ૩ પાલન કરનાર. ૪ અસંખ્ય-ધણા.

પિતા પ્રેમથી બાળ પઢાવતાં, જ્ઞાન દાન અપાવે સાર.	નમો. ૮
માત તાત એ ^૧ જંગમ તીર્થ છે, કરો ભાવથી તેમની સેવ.	નમો. ૯
માત તાતની ભક્તિ ભાવથી, મન રાખો એ કરવા ટેવ.	નમો. ૧૦
તે ^૨ કુપુત્ર ^૩ કુપુત્રી જાણવાં, નવ રાખે વડિલનું જે માન.	નમો. ૬૧
ખડેનો શિક્ષણ આ મન ધારજો, કરો માત પિતા ગુણ ગાન.	નમો. ૧૨

શ્રાવિકા ગુણ વર્ણન.

રાગ ઉપરનો.

નીતિ ધર્મને મારગ ચાલતી,
નવ રાખે અનીતિ લગાર;
શ્રાવક કુળ બાળિકા. એ ટેક. ૬

૧ હાલતું ચાલતું તીર્થ છે. ૨ નકારો પુત્ર. ૩ નકારી પુત્રી.

સત્ય ચાલે વહે ^૧ સત્ય વાણીને,	
કહિ ^૨ મિથ્યા ન બોલે ^૩ અસાર.	શ્રાવક. ૨
ભણે ભણુતર ભાવથી ^૪ ભામિની,	
લાભ જ્ઞાનનો લઈ હરખાય.	શ્રાવક. ૩
મુખ સંપથી વર્તે સર્વમાં,	
આપે ^૫ શક્તિથી સૌને રહાય.	શ્રાવક. ૪
કરિ વિનય વડિલનો વર્તીતી,	
નવ બોલે કહિ મુખ ગાળ.	શ્રાવક. ૫
^૬ કટુ વચન કહાપિ ન કાઢતી,	
નવ આવતી ^૭ મિથ્યા આળ.	શ્રાવક. ૬
ઉઠે બેઠી પ્રભાતે પ્રેમથી,	
શુદ્ધ થઈ દેવ દર્શન જાય.	શ્રાવક. ૭
ગુરૂ ભક્તિ કરે ભલીભાતથી,	
રાખે નિર્મળ જે ^૮ નિજ કાય.	શ્રાવક. ૮
નિત્ય સ્વચ્છ રહે શુભ વેષમાં,	
કરે ચંચળ થઈ ધરકામ.	શ્રાવક. ૯

૧ સાચી વાણી. ૨ બોલું. ૩ સાર વગરનું. ૪ સ્ત્રી. ૫ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે. ૬ કડવાં વચન. ૭ બોલું આળ. ૮ પોતાની કાયા.

ધન્ય ધન્ય એ શ્રાવક બાળને,

ધન્ય ધન્ય દીપાવે જે નામ. શ્રાવક. ૧૦

વિધાના ઉત્તેજનનો મહિમા.

“ મા પાયા તે ગદથી ઉતર્યા મહાકાળીરે-એ રાગ. ”

ધન્ય દિવસ છે આજનો, સુણ સાહેલી:

મુજ હૃદયે હર્ષ ન માય, સાંભળ સાહેલી. ટેક. ૧

એક ^૧ધનપતિ શ્રાવક આવિયા, સુણ.

જિન કન્યાશાળા માંદ્ય. સાંભળ. ૨

લીધી પરીક્ષા પ્રેમથી, સુણ.

ગવરાવ્યાં સુંદર ગીત. સાંભળ. ૩

પ્રવેશપોથી તણા પાઠ, સુણ.

વંચાવ્યા ધારિ વિનોદ. સાંભળ. ૪

... કર્યા તે પાઠના, સુણ.

પુછ્યા ^૨તેના શુભ સાર. સાંભળ. ૫

^૩મનરંજન કવિતા ઘણી, સુણ.

સુણી હૃદયે હૃદય અપાર. સાંભળ. ૬

૧ પૈસાદાર. ૨ તે પાઠના. ૩ મનને આનંદ આપે તેવી.

પછી ઇનામો આપીયાં,	સુણ.	
લઈ હરખી શ્રાવક બાળ.	સાંભળ.	૭
અતિ ઉત્તેજન આપતાં,	સુણ.	
૧તેણે સફળ કર્યો અવતાર.	સાંભળ.	૮
ખાસ થઈ હું ૨સર્વમાં,	સુણ.	
જો આ સાડી લાવી આજ.	સાંભળ.	૯
કરી પ્રેમથી પ્રભાવના,	સુણ.	
થયો જ્ઞાનતણો જયકાર.	સાંભળ.	૧૦

શ્રાવિકાને શીખામણ.

“ કેશી સહિયર જેનો કંથડો—એ રાગ. ”

શીખ ધરો સૌ શ્રાવિકા, છો શ્રાવકની બાળ,

સદગુણ શોભા ગ્રેષ્ઠ છે, ધરો તેમાંહે બહાલ.

શીખ ધરો સૌ શ્રાવિકા. (એ ટેક.)

બહેની લણો લલીલાતથી, ધરો ઉત્તમ જ્ઞાન,

કેળવણીના પ્રભાવથી, અતિ પાપશો ૩સુમાન.શ્રીખ.૧

૧ તે પરીક્ષા લઈ ઉત્તેજન આપનારા ગૃહસ્થે. ૨ બધા
વિધ્યમાં. ૩ સાફ માન.

વિનય કરીને વર્તીને, ગુણ એ છે ^૧ મહાન,
 વિનય મૂળ આ ધર્મ છે, વધે વિનયથી માન. શીખ. ૨
 સંપેથી રહેને સર્વમાં, નવ રાખો વિરોધ,
 નિત્યે ક્ષમા ગુણ રાખને, નવ કરશેજ ક્રોધ. શીખ. ૩
 માત પિતાને એવને, જાણી તિર્થ સ્વરૂપ,
 આજ્ઞા ઉઠાવને એમની, ઉપકારી ^૨ અનૂપ. શીખ. ૪
 આળસ છોડી અંગથી. કરો ઘરનાંજ કામ,
 રનેહે સુઘડતા સાચવો, રાખો હૃદયેજ હામ. શીખ. ૫
 સુંદર રાખો સ્વચ્છતા, રહો ^૩ સ્વચ્છ શરીર.
 કેશ સમારી રાખને, જાણે કોમળ હીર. શીખ. ૬
 વાદ કદિ કરશે નહીં, રહો શાંતિની સાથ,
 કરવી નહીં કદિ ^૪ કુથલી; ઘરો નિંદા ન હાથ. શીખ. ૭
 હાસ્ય કરો નહીં કોઈનું, નવ રાખો ગુમાન,
 ઠકુણાજીની રીતથી, થાય મોટીજ ^૫ હાન. શીખ. ૮
 પરનિંદા પર કુથલી, નહીં કરવી કદાચ,
 એથી ^૬ અવર જનનું અતિ, પહેનો હૃદય દુભાય; શીખ. ૯

૧ મોટો. ૨ જેની ઉપમા નથી તેવા તે ઉપકારી છે. ૩ ચોખ્ખો
 શરીરે રહો. ૪ પારકી કુથલી. ૫ નુકશાન. ૬ પારકી નિંદા. ૭
 બીજા માણસનું.

નિત્ય સખીના સાથમાં, રહેા સંપથી આપ.
 સદ્ગુણ ને શુભ ધર્મની, ધરો સુંદર છાપ. શીખ. ૧૦
 પતિ લક્ષિત શુભ લાવથી, કરો રાખીને ખંત,
 ૧૪૫ પતિને માનજો, એથી થાય દુઃખ અંત. શીખ. ૧૧
 કદિ ધરો નહિ વહેમને, તેથી ધર્મનો નાશ,
 મિથ્યાત્વ આવે વહેમથી; ધ્યાન રાખો એ ખાસ. શીખ. ૧૨
 ધરે શિખામણુ શ્રેષ્ઠ આ, કોઈ શ્રાવક ખાળ,
 જન્મ સુધારી શ્રાવિકા, શુદ્ધ થાય ૨ ધર્મ પાળ. શીખ. ૧૩

ખંડ ૬ ઠો.

નિશાળે જવા વિષે.

“ શ્યામ રંગ સમીપે ન જવું મારે.—એ રાગ. ”

નિત્ય પ્રેમથી નિશાળે જવું મારે,
 સુણ સખી નિત્ય પ્રેમથી નિશાળે જવું. એ ટેક.
 ૧ પ્રવેશપોથી પાઠ પ્રેમ ધારીને પઠીને,
 શ્રાવિકા ૪ સુબોધધારિ થાવું. મારે. ૧

૧ પતિને ઇષ્ટ દેવવત્ માનજો. ૨ ધર્મને પાળનારી. ૩
 જોન ધર્મ પ્રવેશપોથીના પાઠ. ૪ સારા બોધને ધારણ કરનાર

વાંચન કળા વધારી વાંચનો કરીને, પુસ્તકોની વાંચનાર થાવું.	મારે. ૨
ધર્મ શિક્ષણેથી ^૧ ધર્મજ્ઞાનને વધારું.	
^૨ ધર્મ ગીત ગર્વ ધરી ગાવું.	મારે. ૩
^૩ શ્રાવિકા તણાં સુભૂષણો ધરી હૃદેમાં, વાંચુ તો હું સર્વ માંહિ ફાવું.	મારે. ૪
વાંચીને સુબોધકારી ધર્મની કથાઓ, શ્રાવિકાપણું સદા નિભાવું.	મારે. ૫
દેવગુરૂ ધર્મ તત્ત્વને સદા ^૪ ઉપાસું, નહિં કદી ^૫ અનીતિ પંથ જાવું.	મારે. ૬
જ્ઞાનથી સુનીતિ ધર્મના ગુણો વધે છે, તેથી જ્ઞાનનાં સુગીત ગાવું.	મારે. ૭
ધન્ય માત ધન્ય તાત જે ^૬ સુતા ભણાવે, ચરણ તેમનાં પુણું પૂજાવું.	મા

---

૧ ધર્મના જ્ઞાનને ૨ ધર્મનાં ગીત. ૩ શ્રાવિકાભૂષણ પુસ્તકના
અલંકારો ૪ આરાધનું ૫ અનીતિને માર્ગે. ૬ પુત્રી.

બાવન સતીઓનો મહિમા.

સખિ નમિએરે નેમિ જિનરાય ગઢ ગિરનારેરે, -એ રાહ.

સુલસા ^૧ચંદનબાળ, સતીઓ સારીરે.

સતી મનોરમાની વાત, લાગે ખ્યારીરે. ૧

સતી મદનરેખા રૂપ, ગુણથી ઝળકેરે,
દમયંતી ચરિત અપાર, જનમાં ચળકેરે. ૨

સતી નર્મદા સુંદરી, ^૨સદ્ગુણ ધારીરે,
સતી સીતા સુંદર રૂપ, શીળ વિહારીરે. ૩

નંદા ભદ્રા અને, સુભદ્રા સારીરે,
યદ્ય ^૪ભારતભૂપણ એહ, ધર્મ સુધારીરે. ૪

રાજિમતી ^૫સતીરત્ન, શમરસ ધોરીરે,
પ્રભુ નેમિનાથ ^૭મુખચંદ્ર, માંહિ ચકોરીરે. ૫

ઋષિદત્તા ^૬રસરૂપ, ધર્મ તાણું થઈરે,
પદ્માવતી ^૮શિવ સ્વરૂપ, શિવપદમાં ગઈરે. ૬

૧ ચંદનબાળા. ૨ સારા ગુણને ધારણ કરનારી. ૩ શીળમાં વિહાર કરનારી. ૪ ભરતક્ષેત્રમાં આભૂષણરૂપ. ૫ સતીઓમાં રત્નરૂપ. ૬ શમતા રસને ધારણ કરવામાં મુખ્ય. ૭ નેમિનાથનાં મુખરૂપ ચંદ્રને વિષે ચકોર પક્ષી સમાન. ૮ ધર્મના રસનું રૂપ થઈ. ૯ મોક્ષ સ્વરૂપ.

સતી અંજના એક, નિર્મળ મનનીરે,
શ્રી દેવી સુંદર શીળ, ^૧મનહર તનનીરે. ૭

સતી જ્યેષ્ઠા જે શ્રેષ્ઠ, યશમાં જામીરે,
ધંરી સુંદર સદ્ગુણ છાપ, શિવપદ પામીરે. ૮

સતી સુજ્યેષ્ઠા નાર્ય, બહુ વખણાણીરે,
સતી મૃગાવતી ^૨મનરંગ, જનમાં જાણીરે. ૯

સતી પ્રભાવતીનો પ્રતાપ, જન સહુ ગાવેરે,
અતિ ચતુર ચિદલાણા નારં, જન મન લાવેરે. ૧૦

સતી પ્રાહ્લી સુંદરી શ્રેષ્ઠ, જિનવર ખાળારે,
રૂકિમણી રેવતી નાર, ^૩ધર્મ વિશાળારે. ૧૧

કુંતી શિવા ^૪સુખકાર, ^૫સતી ગુણ માળારે,
જયકારી જયંતીખાળ, ^૬સદ્ગુણ શાળારે. ૧૨

દેવકી દ્રૌપદી ^૭ધારણી બે સતીઓરે,
એ પામી સુંદર આપ, ^૮શિવપદ ગતિઓરે. ૧૩

૧ મનોહર શરીરવાળી. ૨ લોકોનાં મનને આનંદરૂપ. ૩ ધર્મમાં વિશાળ એવી. ૪ સુખ કરનારી. ૫ સતીના ગુણોની માળાવાળી. ૬ સદ્ગુણોની શાળારૂપ. ૭ ધારણી બે સતીઓ છે તે, ૮ મોક્ષના પદની ગતિઓને,

કલાવતી કુળવાન, ^૧જન મન હારીરે,
 સતી પુષ્પચૂલા ^૨પ્રતિબોધ, શીળ ગુણુ ધારીરે. ૧૪
 પદ્માવતી ગૌરી સતી, ગાંધારી સારીરે,
 પ્રસરાવી આ જગ માંહિ, કીર્તિ લારીરે. ૧૫
 સતી લક્ષ્મણા સુંદર રૂપ, સુસીમા ખાળારે,
 શ્રી જંખૂવતી જયવંત, ^૩બુદ્ધિ વિશાળારે. ૧૬
 સત્યભામા રૂકિમણી યક્ષા, સતીઓ જાગીરે,
 જિન શાસનમાં વિખ્યાત, થઈ ^૪ખહુલાગીરે. ૧૭
 યક્ષા દિન્ના ને ભૂતા. ^૫લય હરનારીરે,
 ભૂતદિન્ના સાધ્વી રૂપ, ^૬લવ તરનારીરે. ૧૮
 સેણા વેણા રેણા, સુંદર નારીરે,
 સતી શીળવતીની વાત, ^૭મુદ કરનારીરે. ૧૯
 નંદ્યંતી રોહિણી સતી, શુદ્ધ કુળ કાંતારે
 રતિ સુંદરી શ્રીમતી નામ, ^૮સુખકર ^૯શાંતારે. ૨૦
 એ ખાવન સતીઓ પ્રગટી, ભારત જનમાંરે,
 નિત્ય સ્મરણ કરો તે નામ, ^{૧૦}ભવિજન મનમાંરે. ૨૧

૧ લોકોનાં મનને હરનારી. ૨ પ્રતિબોધ અને શીલ ગુણને
 ધારણ કરનારી. ૩ બુદ્ધિમાં વિશાળ એવી. ૪ ભાગ્યવાન. ૫
 ભયને હરનારી. ૬ સંસારને તરનારી. ૭ હર્ષ કરનારી. ૮
 સુખ કરનારી. ૯ શાંતિવાળી. ૧૦ હે ભવિજન !

વિદ્યારૂપી વાટિકા.

“ તિર્થતણી આશાતના નવ કરીએ—એ રાગ. ”

સુંદર ^૧વિદ્યા વાટિકા શી મળેની,
ખીલી ખૂબ અપાર;
આલો સખી સૌ શ્રાવિકા રનેહ ધારી,
તેમાં કરિએ વિહાર. સુંદર એ ટેક.

^૨બોધ કુસુમના હારને કંઠ ધરિએ,

^૩નીતિ પલ્લવ સાથ;

સમકિતના શૃંગારમાં રનેહ કરીએ,
રમિએ સૌ સાથ.

સુંદર. ૧

મનહર ^૪તત્વના મંડપે બહેન બેસી,
લઇએ શીતળ છાંય;

^૫અજ્ઞાન અંતર તાપને પરહરિએ,

થાય નિર્મળ કાય.

સુંદર. ૨

ગુણ ગુલાબની વાસમાં રસ ધરિએ,

^૭પાઠ પુષ્પના ગુચ્છ;

---

૧ વિદ્યારૂપી વાડી. ૨ બોધરૂપી પુષ્પના હારને. ૩ નીતિરૂપી પલ્લવની સાથે. ૪ નવ તત્વરૂપી મંડપમાં. ૫ અજ્ઞાનરૂપ હૃદયના તાપને. ૬ પરહરિએ—છોડી દઇએ ૭ પાઠરૂપી પુષ્પના ગુચ્છ.

ચંપો ^૧ચારિત્રનો ખડેકતો ત્યાં મળેનો;
તેની ખુશખો ^૨ન તુચ્છ.

સુંદર. ૩

દર્શન ડોલર પુષ્પની વાસ લઈએ,
ગુરુ ધર્મ ને દેવ;
^૪શુદ્ધ વિલોકી ^૫અંતરે જઈ ઠરીએ,
કરી ભાવથી ^૬સેવ.

સુંદર. ૪

^૭તપરૂપ તિલકના વૃક્ષને ^૮સુવિલોકી,
ધરીએ અતિ પ્યાર;

જીવદયાની વેલડી શી મળેની,
એ છે ધર્મમાં સાર.

સુંદર. ૫

બકુલ છે બોધના પાઠ ત્યાં સુખકારી,
નવ પદ્મવ રૂપ;

શીળ અશોકની છાયા છે ^{૧૨}શિવકારી,
ખડેનો એ છે ^{૧૩}અનૂપ.

સુંદર. ૬

૧ ચારિત્રરૂપી ચંપાના ફુલ. ૨ તુચ્છ નહીં એટલે ભારે. ૩ દર્શનરૂપ ડોલરના પુષ્પની સુગંધ લઈએ. ૪ શુદ્ધ દેવગુરુ ને ધર્મને જોઈને ૫ અંતરે નહદયમાં. ૬ સેવા. ૭ તપરૂપી તિલકના વૃક્ષને. ૮ સારી રીતે જોઈને. ૯ જીવ દયારૂપી વેલ. ૧૦ ત્યાં બોપ પાઠરૂપી બોડસલીનાં ઝાડ છે, ૧૧ શીળરૂપી આસોપાલવની છાયા છે. ૧૨ મોક્ષ સુખને કરનારી ૧૩ જેની ઉપમા નથી એવી.

૧લક્ષિત હવામાં હર્ષથી જઈ ફરીએ,

પતિ પ્રેમથી શીત;

૨કેળવણીના કુંડમાં એમ નહઈએ,

મળે સુંદર રીત.

સુંદર. ૭

દુર્લભ શ્રાવક જન્મ આ બહેન મળિઓ,

પામ્યા ૩જનવર ધર્મ;

સફળ કરો તે શ્રાવિકા શુભ રીતે,

કરો ૪ સુકૃત કર્મ.

સુંદર. ૮

નવ તત્વ વિષે.

“ શંકર શારદાને પાય લાગુંરે—એ રાગ. ”

ધોળ.

આવો બહેનો વિદ્યારસ લહીએરે,

નવ તત્વની વાતો કહીએરે.

૧

પ્રાણ ૫ધારે તે જીવ કહેવાયરે,

જ્ઞાન ચેતનથી ઓળખાયરે.

૨

૧ ભક્તિરૂપી હવામાં. ૨ કેળવણીરૂપી કુંડમાં—હોજમાં. ૩ જનભગવંતે પ્રરૂપેત્રો ધર્મ. ૪ સારાં કર્મ. ૫ ધારણ કરે.

જ્ઞાન ચેતન જેમાં ન જાણોરે,	
તે અજીવ ^૧ જડથી પ્રમાણોરે,	૩
શુભ કર્મથી પુણ્ય જણાયરે,	
તેથી જીવને બહુ સુખ થાયરે.	૪
^૨ કર્મ અશુભથી પાપની રીતિરે,	
તેથી જીવને થાયે ^૩ ભીતિરે.	૫
જેમાં કર્મની આવક થાયરે,	
તે તો આશ્રવ તત્વ ગણાયરે.	૬
કર્મ આવતાં જેથી રોકાયરે,	
તત્વ સંવર તે ઓળખાયરે.	૭
ક્ષય કર્ણનો ^૪ દેશથી જેમાંરે,	
ગણે નિર્જર તત્વને તેમાંરે,	૮
કર્મ જીનાં નવાં જ્યાં મળેછેરે,	
બંધ તત્વ તે જીવ ^૫ કળેછેરે.	૯
સર્વ કર્મ તણો ક્ષય થાતાંરે,	
મોક્ષ તત્વ એ અતિ સુખદાતારે.	૧૦

૧ જડ પદાર્થોથી પ્રમાણ. ૨ કર્મની અશુભ પ્રકૃતિથી. ૩ ભય. ૪ દેશથી કર્મનો ક્ષય. ૫ અનુભવે છે.

વાવ તત્વની વાત આ ધારીરે,
ગહેનો ^૧અંતર લેજો વિચારીરે.

૧૧

પુણ્યનો અંધ.

સીતાજીના મહિનાનો રાગ.

સહુ સાંભળો શ્રાવક બાળ, કહું વાત બોધની,
ક્યમ થાય છે પુણ્યનો અંધ, કટો ^૨મતિ શોધની. ૧

આપો ભોજન ભામિની નિત્ય, ભુખ્યાંને ભાવથી,
તરપ્યાંને કરાવો ^૩પાન, હૃદયના લહાવથી. ૨

આપો નિર્મળ મનથી નિવાસ, નોધારાને ^૪ધામમાં,
નિરાધારને સુવા સેજ, રચાવો પ્રેમમાં. ૩

ઢાંકો અંગ ઉઘાડાં ^૫દીનનાં, દીલ દયા ધરી,
મનમાંહિ ધરો સુવિચાર, સદા શુભ આચરી. ૪

ધરી પ્રેમ પ્રશંસા વાક્ય, ^૬વદો જન સર્વને,
કરો કાયાથી સંતની સેવ, ધરો નહિં ગર્વને. ૫

૧ ન હૃદયમાં. ૨ શોધક પ્રુદ્ધિ કરો. ૩ જળનું પાન. ૪ ધરમાં. ૫ ગરીબના. ૬ બોલજો.

કરી નમન વિનયથી આપ, સદા મન ^૧રાચજો,
એથી પામશો પુણ્યના ઘંધ, વિગત આ વાંચજો. ૬

સમકિત રૂપ સાડી.

ગરબી.

ખેરને ખેરને ખેરનેરે,
ખેનિ સમકિત સાડી ખેરને. (એ ટેક).
શુદ્ધ ગુરૂ શુદ્ધ દેવ ^૨કશખની,
ભાતો ખીલી ^૩ભાવ દહેરનીરે. ખેની. ૧
એ સાડી શોભા સાચી ધરે છે,
બુઢી સાડી વસ્ત્ર જવેરનીરે. ખેની. ૨
સમકિત સાડી ^૪સુંઘા સરિખી,
નહિં થાય લાલ્ય ^૫ભવ ઝેરનીરે. ખેની. ૩
ક્રિયા કનેરી તેને લગાડી,
શોભા ^૬જિનેશની મહેરનીરે. ખેની. ૪

૧ રાજ થજો. ૨ શુદ્ધ દેવ ગુરૂપી કશખની. ૩ ભાવરૂપ
દહેરની. ૪ અમૃત. ૫ સંસારરૂપ ઝેરની બળતરા. ૬ જિન
ભગવંતની રૂપારૂપ શોભા.

સમકિત સાડી ^૧શમતા ભરેલી,
 શી કહું વાત એ દોરનીરે.   ખેડેની.   ૫
 સાડી તે સુંદર ^૨શુભ ગતિ આપે,
 ફરી આવે ન વાત ^૩ભવ ફેરનીરે.   ખેડેની.   ૬
 સમકિત સાડીનું મૂલ ન થાયે,
 (તે) ધરે શ્રાવક બાળ દોરનીરે.   ખેડેની.   ૭

સદ્ગુણી શ્રાવિકાને ધન્યવાદ.

ધન્ય વનરાવન,ખંસીચટની છાયારે,જ્યાંરે હરિ બેસતા.

(એ રાગ.)

ધન્ય શ્રાવક બાળ.

જે શ્રાવક કુળ જન્મી સદ્ગુણ ^૪ધારતી;

ધન્ય ^૫વીરની બાળ,

વિદ્યા વિનય ધરીને જન્મ સુધારતી.

(એ ટેક.)

૧ શમતાથી ભરેલી. ૨ સારી ગતિ. ૩ સંસારના ફેરાની.
 ૪ ધારણ કરતી. ૫ વીર પ્રભુની બાળ.

ધન્ય ^૧માનવ જન્મ વિવેક લયો,

ધન્ય શ્રાવક કુળ અવતાર ધયો;

ધન્ય જિનવર ધર્મ ^૨હૃદય કર્યો.

ધન્ય. ૧

ધન્ય તે બાળા જે જ્ઞાન ધરે,

જે શીળ તણી રક્ષાજ કરે;

તે આ ^૩લવસાગર પાર તરે.

ધન્ય. ૨

ધન્ય કેળવણીરૂપ કલ્પલતા,

જે સેવે તે જનની ^૪મહતા;

મનવાંચિત આપે ને ^૫શમતા.

ધન્ય. ૩

ધન્ય જે નારી પતિલક્ષ્મી બને,

પતિ સેવે પ્રેમ ધરી ^૬સુમને;

તે પાને શિવસુખ ^૭જ્ઞાન ધને.

ધન્ય. ૪

૧ મનુષ્ય જન્મ. ૨ હૃદયમાં. ૩ આ સંસારરૂપી સમુદ્ર.
૪ મેઘાદિ. ૫ શમતાને આપે. ૬ સારા—શુદ્ધ મનથી. ૭
જ્ઞાનરૂપ ધને.

ખંડ ૭ મો.

શ્રાવિકાની દિનચર્યા.

“ જાણ્યું જાણ્યું હેત તમારું જાહેવારે લોલ—એ રાગ.

આવો આવો શ્રાવક ખડેનો સાંભળોરે લોલ,
કરિએ સારી ^૧દિનચર્યાની વાતને;
નિયમ પ્રમાણે નિત્યે ^૨સમય ^૩પ્રસારિએરે લોલ,
ચાએ તેથી લાભ ઘણો ^૪વિખ્યાતને. આવો ૧

નિત્ય પ્રભાતે જહેલાં ઉઠો પ્રેમથીરે લોલ,
શુદ્ધ બની જિન લક્ષિત કરને આપને;
સામાયિક સાધનથી જ્ઞાન વધારનેરે લોલ,
^૫આવશ્યક આચરતાં હરને પાપને. આવો. ૨

દેવગુરુ ને ધર્મંતણી સેવા કરીરે લોલ,
સમક્ષિત શોભા ધરને નિર્મળ મનને;
સમક્ષિતના શૃંગારે સુંદર શ્રાવિકારે લોલ,
શોભે સુંદર તેથી નિર્મળ ^૬તનને. આવો. ૩

૧ દિવસનું નિત્ય કર્મ. ૨ વખત. ૩ નિર્ગેમન કરીએ. ૪ પ્રખ્યાત. ૫ સામાયિક, પ્રતિક્રમણ વિગેરે આવશ્યકક્રિયા. ૬ શરીર.

૧ પ્રાસુક ભોજન લઈ વિદ્યા બળ સાધજેરે લોલ,
 વડિલતણાં ૨ આદેશે કરજે કામજે;
 ચોખખાઈ ચતુરા નિત્યે ચિત્તથી રાખજેરે લોલ,
 રાખી સુધડતા કરજે ઘરનાં કામજે. આવો. ૪
 રસવાળી ૩ રસવતી રસેથી પકાવજેરે લોલ,
 બહુ સંભાળી સાચવજે આચારજે;
 પતિ વડિલને ૪ પૂર્વ જમાડી પછી જમોરે લોલ,
 "ગૃહિણીનો એ ધર્મ" સર્વમાં સારજે. આવો. ૫
 નવરાશે નવ નવલાં પુસ્તક વાંચજેરે લોલ,
 હૃદય ૬ શ્રાવિકા ભૂષણ ધરજે નિત્યજે;
 ૭ પ્રવેશપાથી પાદ ૮ પકો પ્રેમે કરીરે લોલ,
 ગહેન રાખજે ગૃહ મર્યાદા રીતજે. આવો. ૯
 સાંચંકાળે જાવું સખીઓ સાથમાંરે લોલ
 દર્શન કરવા જિનમંદિર સુખકારજે;
 પ્રેમ ધરી પતિ સેવો "ગૃહ એકાંતમાંરે લોલ;
 સુવું સુજે સ્મરણ કરીને મન નવકારજે. આવો. ૭

૧ સુદ્ધ-નિર્દોષ. ૨ આજ્ઞાએ. ૩ રસોઈ. ૪ પહેલા પતિ
 અને વડીલ જનને જમાડીને. ૫ સ્ત્રીનો. ૬ શ્રાવિકા ભૂષણ
 પુસ્તક વાંચી હૃદયમાં ધારણ કરવું- ખીજે પક્ષે હે શ્રાવિકા ?
 સામાજ્યનાં આભૂષણ-હાર વિગેરે હૃદય ઉપર ધારણ કરવું ૭
 જૈન ધર્મ પ્રવેશપાથીના પાદ. ૮ ભણો. ૯ ધરના એકાંત
 ભાગમાં.

એ રીતે રમણી સૌ નિત્યે આલભેરે લોલ,
કદિ ન છોડો ધર્મ શ્રાવિકા બાળજે,
તેથી ભવસુખ પામી શિવસુખ સાધશેરે લોલ,
થાશે નિર્મળ શુદ્ધ સતીવ્રત પાળજે. આવો. ૮

જિન દર્શનનો ઉત્સાહ

“આનંદની દહેરી સખી મારે આનંદની દહેરી—એ રાગ.”

અધિક ઉમંગ વધ્યો.

સખી મારે અધિક ઉમંગ વધ્યો. એ ટેક.

પામી હું દર્શન શ્રી જિનવરનું,

મુજ મન કામ સર્થો

સખી. ૧

નિર્ગળ નયને નાથ નિરખતાં,

હૃદયે ભાવ ધર્યો.

સખી. ૨

દેખો શ્રી પરમેશ્વર પ્રીતે,

આનંદ ઉરમાં ઠર્યો.

સખી. ૩

ભાળીને ભગવંતે લવોદધિ,

રહેજે સુખથી તર્યો.

સખી. ૪

૧ સતીવ્રતને પાળનારી. ૨ મારા મનની કામના. ૩ નેત્રથી
૪ હૃદયમાં. ૫ સંસારરૂપ સાગર.

સાસરે જતી પુત્રીને માતાની શીખામણ.

રાસડો.

માતા કહે પુત્રીરે, શીખામણ સાંભળ મારી.
 સાસરિઆમાં જાવુંરે, રહેવું ક્યમ ત્યાં ^૧ગુણધારી. ૧
 વિનય ખેન કરજેરે, વહિલને વિવેક વિચારી,
 સાસુને તું ગણજેરે, ^૨મારી સમ રનેહને ધારી. ૨
 પિતા સમ જાણીરે, શ્વસુરની સેવા કરજે,
 નણુંદને નિરખીરે, હૃદય માંહિ પ્રેમજ ધરજે. ૩
 દેરાણી જેઠાણીરે, ^૩ગણી ખેન સંપજ ધરજે,
 સંબંધી સગાંમાંરે, હૃદયથી હેતજ કરજે. ૪
 ધરી લાજ રહેજેરે, કુલીનનું ખાળક તું છે,
 શ્રાવક કુળ જાચારે, દયાની ખાળક તું છે. ૫
 પતિ પહેલાં જાગીરે, બધાં કામ ધરનાંજ કરજે,
 સુધવહતા રાખીરે, સદાચારને મન ધરજે. ૬
 વચનથી તું પાળજેરે, ખરી ટેક રાખીને રહેજે,
 કપટ નવ ધરજેરે, સરળ થઈ સત્યને કહેજે. ૭

૧ સાસરીયામાં કેવા ગુણ ધરીને રહેવું. ૨ મારી સમ-એ-
 દ્યે માતાની સમાન સાસુને ગણજે. ૩ દેરાણી જેઠાણીને ખેન
 સમાન ગણી.

પતિપર પ્રેમેરે, રહી તેની સેવા કરજે,
 સદા ભક્તિ ભાવેરે, આજ્ઞા એની શિરપર ધરજે. ૮
 કદિ હોય ખડેનીરે, નઠારી ટેવ પતિની,
 સહન તે કરજેરે, ખરી એ છે રીત સતીની.
 કદિ નવ કરવીરે, સાસરિઆની વાત ઉઘાડી,
 ગંભીરતા રાખીરે રહેવું ખડેન દાડી ને દાડી. ૧૦
 નહિં પરનરશુંરે, હસી બે.લી વાતજ કરવી,
 નહીં પરનિંદારે, કદિ ખડેન કાનજ ધરવી. ૧૧
 પુત્રી આ શીખામણુરે, હૃદયમાંહી પ્રેમથી ધરજે,
 સુખી થઈ શાગીરે, શ્રાવકભવ લેખે કરજે. ૧૨

સદ્ગુણનો મહિમા.

મુરતા લાગી છે જેની, ભ્રમતા ભાગી છે (એ રાગ.)

સદ્ગુણ ધારો ખડેનો જન્મ સુધારો.

દુર્ગુણ દિલમાંથી દૂર વિહારો;

ખડેનો સદ્ગુણ ધારો.

(એ ટેક.)

૧ મસ્તક ઉપર. ૨ પરનરશું—પારદ્રા પુરૂષની સાથે.

સદ્ગુણની શોભા દેહ દીપાવે,	
સદ્ગુણ ધારી ^૧ સતી સર્વને લાવે.	ખડેનો. ૧
સદ્ગુણ લોકમાંહિ લાજ વધારે,	
ઉન્નવળ યશ જગમાંહિ ^૨ પ્રસારે.	ખડેનો. ૨
સદ્ગુણી નારી નિત્ય સન્માન પામે,	
મુખ ધરીને દુઃખ દૂરથી ^૩ વામે.	ખડેનો. ૩
સદ્ગુણ પ્રીતે શુભ કામ કરાવે,	
સદ્ગુણ લોક માંહિ માન અપાવે.	ખડેનો. ૪
સદ્ગુણી નારી ધન્ય ધન્ય કહાવે,	
સદ્ગુણ લવિજન લાવથી લાવે.	ખડેનો. ૫

કન્યાને બોધ આપવા માતાને પ્રાર્થના.

બાલી બાચરાં મુજને તારો—એ રાહ.

માતા શ્રાવિકારે,

આપો બાળાને બોધ. (એ ટેક.)

બોધ વિનાની બાળા રહેશે,

જાણે તે જાહેવાન;

૧ સતી શ્રાવિકા ૨ ફેલાવે. ૩ ત્યજ દે. ૪ જાણે પશુ હોય તેવી રહેશે.

અજ્ઞાની અખળા તે થાશે,
જન્મ બધો હેરાન.

માતા. ૧

બોધ વિના ખાળાનો થાશે,
વિક્ષણ બધો અવતાર;
લક્ષ્મીને વૈભવ સુંખ સઘળાં,
બોધ વિનાજ અસાર.

માતા. ૨

ધન્ય શ્રાવિકાજન્મ થયો આ,
સર્વ ^૧આર્યમાં શ્રેષ્ઠ;
બોધ વિના આ ઉત્તમ ભવને,
કરો કેમ ^૨અતિ નેષ્ટ.

માતા. ૩

બોધ ધરીને શ્રાવકબાળા,
કરે સક્ષણ અવતાર;
જ્ઞાન તણી ગમ્મત લઈ પામે,
આ ^૩ભવસાગર પાર.

માતા. ૪

---

૧ સર્વ આર્ય જાતિમાં ઉત્તમ. ૨ ધણો નહારો. ૩ આ
સંસારરૂપ સમુદ્ર.

જિનેશ્વરના નામનો મહિમા.

ધન્ય વનરાવન, બંસીવટની છાયારે, જ્યારે હરિ બેસતા.

(એ રાહ.)

કરિ નિર્મળ મન,

શ્રી જિનેશ્વર નામ જપો રસનાથકી;

ધરી શ્રી જિન ધ્યાન,

આ શ્રાવકે ભવ ^૧સાર્થ કરો અતિ પ્રેમથકી.

(એ ટેક.)

એ નામ તણો મહિમા મોટો,

આ સર્વ પ્રપંચ બધો ખોટો;

તેથી થાય સકળ આ ^૨ભવ છોટો. કરી. ૧

જિન નામ થકી થાય ^૩શુદ્ધ મતિ,

નિત્ય નિત્ય વધે શુભ ^૪ધર્મેરતિ;

થાય અંત સમયમાં મોક્ષ ગતિ. કરી. ૨

---

^૧ સાર્થ—લેખે. ^૨ સંસાર. ^૩ શુદ્ધ બુદ્ધિ. ^૪ ધર્મ ઉપર પ્રીતિ.

જિન નામથી કૈક લવિક તર્યા,
 શુભ ભાવ ધરી નિજ કર્મ^૧ હર્યા;
 શુભ મુક્તિનગરમાં^૨ પાય ધર્યા. કરી. ૩
 ધન્ય તાત^૩ જનેતા તેહતણી,
 તે સર્વ^૪ સુજનમાં રત્નમણિ;
 જેને પ્રીતિ શ્રી જિન નામ તણી. કરી. ૪
 જિન નામ જપી ભવ પાર તરો,
 પરમેષ્ઠિ ભજનમાં ભક્તિ કરો;
^૫મન શ્રાવક બાળ એ સાર ધરો. કરી. ૫

કલ્યાણ.

ક્ષાન્તિ ધારણે ક્રોધ વારણે,
 ક્રોધનાં અભાવથીજ કર્મ^૧ હારણે;
 રોષતણે સંસર્ગ કર્યાથી, વધશે દુઃખ અપાર,
 ધૈર્ય બુદ્ધિનો વિનાશ કરશે, એહ માંય નહિ^૨ સાર.
 ક્ષાન્તિ. ૧

૧ પોતાના કર્મને દૂર કર્યા. ૨ પગ. ૩ માતા. ૪ સારા
 લોકમાં. ૫ હે શ્રાવક બાળા ! મનમાં એ સાર ધારણ કરો.

ખેદતાણું વિસ્તાર પમાડે, કરે ધર્મનો નાશ,
દુર્ગતિ પતન કરાવે સહુને, સફળ ન થાએ આશ.

ક્ષાન્તિ. ૨

અનલોપમ એ રોષ પ્રમાણે, બાળે જગને એક,
એહ ઉણુ અશિથી સુજનો, દૂર રહો ધરી ટેક.

ક્ષાન્તિ. ૩

યમ સમ રોષી જનને દેખી, લોક કહે ફિટકાર,
એને વારી શ્રાવક જન સહુ, કરો જૈન જયકાર.

ક્ષાન્તિ. ૪

ક્ષત્રી કલંક.

કરો શીજતણી સહુ સેવ,
શીજથી સદા સુખ થાશેરે,
એથી દુઃખ જશે તત્ખેવ.
શુભ શીજતણે શું પ્રભાવ.
એ છે લવનિધિ કેરો નાવ.
ધરો મનવચકાયથી એહ.
એથી પવિત્ર થશે શુભ દેહ.
સહુ લોક કરે યશ વાદ.
શીજથકી મટે સહુ ઉન્નત.

શીજ.

શીજ.

શીજ.

શીજ.

શીજ.

શીજ.

શીજ.

શીળ ધારો સદા ધરી શલ ભાવ.
 દુખ દારિદ્રથી કરશે બચાવ.
 શીળ મંત્રથીજ જગ છે આધીન.
 ચોથા વ્રત માંહે થાઓ સહુ લીન.
 શીળથકી મોક્ષનગર ન દૂર.
 એહ ગુણ ધારવાને થાઓ શૂર.
 શીળધારીતણી સેવા કરે દેવ.
 સહુ સંપદાઓ આવે સ્વયમેવ.
 શુભ શ્રાવકનું એજ વ્રત સાર.
 એથી સફળ થશે અવતાર.
 શુભ વીરનાં શાસનનીં આ વાર.
 સહુ મળી કરો જ્ય જ્યકાર

શીળ.
 શીળ.
 શીળ.
 શીળ.
 શીળ.
 શીળ.
 શીળ.
 શીળ.
 શીળ.
 શીળ.
 શીળ.
 શીળ.
 શીળ.

ધોળ.

રામ લક્ષ્મણ વનમાં સિધાવતાં—એ રાહ.

સુર શ્રાવકો સમક્ષિ આદરો,
 જેથી થાય મિથ્યા સહુ દૂર;
 વધે બહુ નૂર, સદા સમક્ષિ ધરો.
 તને દોષ સદા સમક્ષિ તણા,

જે છે સમજિતના હરનાર;

તણે નર નાર.

સદા.

મિથ્યા દોષથી જીવ સંસારમાં,

પામે જન્મ મરણના ત્રાસ;

સદા.

જ્ઞાન મેળવી શ્રદ્ધા ધારણે,

એ છે શ્રાવક કુળનો આચાર,

સદા શુભ કાર.

સદા.

મિથ્યા પાશમાં પતિત થવા થકી,

દુખ પામશે હરિણ સમાન;

ન રહે સુખ ધામ.

સદા.

સીતાજીના મહિનાનો.

સહુ સજ્જ સુખ કર એક સંતોષને ધારણે,

અન્ય વસ્તુતાણે અલિસાપ હૃદયથી વારણે;

નિજ વસ્તુતાણી શુભ શોધ હૃદયમાં સહુ કરો.

શુભ નર ભવ પામી બોધ સદા જન એ ધરો.

અન્ય વસ્તુથી તુષ્ટિ આ જીવને થાય નહીં કદા,
 નિજગુણ ગણથીજ સંતોષ મળે સુખ સર્વદા;
 દુષ્ટ વાજિ સમાન દુઃખદ અલિલાષને મારજો,
 વિશ્વ અટવિ માંહિ દોરનાર સદા પરિહારજો.
 તોષ ધારી જગતમાં આત્મિક સુખને લોગવે,
 સુખ સ્વર્ગેતણું ત્રિદશેશ તેવું નહિ અનુલવે;
 શુભ શ્રાવક થઈ પરિતોષ સુખદને આદરો,
 શુભ વીરતાણા સુખકાર શાસનની જય કરો.

રેલગાડીના સ્વરૂપમાં આત્મબોધ.

(જીવને શ્વાસતણી સગાઈ, ઘરમાં ઘડી ન રાખે ભાઈ,

એ રાગ.)

મુરખો ગાડી દેખી મલકાવે,
 ઉમ્મર તારી રેલ તણી પેરે જાવે.

એ આંકણી.

સંસાર રૂપી ગાડી ખનાવીને,
 રાગ દ્વેષ દોય પાટા,

દેહ ડાખ્યા ને પળ પળ પઇડાં,

એમ ફરે આયુના આંટારે.

મુ. ૧.

કર્મ અંજનમાં કષાય અસિ,

વિષ વારીમાં ભરીયું,

તૃષ્ણા ભુંગળું આગળ કર્યું,

તે ચારે ગતિમાં ફરીયું રે

મુ. ૨.

પ્રેમ રૂપી આંકડા વળગાડયા,

ડાખે ડાખ્યા જોડયા ભાઈ,

પૂરવ ભવની ખરચી લઈને,

ચેતન ખેસાડે બેઠો માંહિરે.

મુ. ૩

કોઈએ ટીકીટ લીધી નર્ક તિર્યચની,

કોઈએ લીધી મનુષ્ય ને દેવા,

કોઈએ ટીકીટ લીધી સિદ્ધ ગતિની.

પામવા અમૃત મેવારે.

મુ. ૪

ઘડી ઘડી ઘડીઆળાં વાગે.

નિશ દિન એમ વહિ જાવે,

વાગે ત્રીસોટી ને ઉપડે ગાડી

આડા અવળા મેલ આવેરે.

મુ. ૫.

આયુષ્ય રૂપી આવ્યું ઇસ્તેશન.

હંસલો તે હાલું હાલું થાવે.

પાપે ભરી પાટીટ લઈ જતાં,
કાળે કોટવાળ ત્યાં આવેરે. મુ. ૬

ઝાલી નરકમાં જન્મ રાયા પાસે.
જઈ સોંપ્યો તત્કાળે,
આરંભ કરીને આવ્યો પડેણી,
કુંભી તે પાકમાં ઘાલેરે. મુ. ૭

લાખ ચોરાશી અવાયોનીમાં,
અવડો રૂલે વારંવાર,
સત ગુરૂ શિષ્યે ધર્મ આરાધે,
તો પામે મુક્તિનું દ્વારરે. મુ. ૮

સને અઠાશીના વરષે,
આત્મ ધ્યાન લગાડી,
ગોપાળ ગુરૂના પુન્ય પસાયે,
મોહન ગાય ભાવે ગાડીરે. મુ. ૯

ધર્મનો પ્રભાવ.

“ક્ષમા ખર્જ ધરી હાથ, કરો વિજય લાભ—એ રાગ.”
બનો સર્વ વીરપુત્ર વીર ધર્મધારી,
પ્રેમશ્રી કરો પ્રભાવ ધર્મનો સુધારી.

બનો. એ ટેક.

- ધર્મમાંહી ધીર બની, ધર્મવીર થાઓ,
 ધર્મક્રીતિને પ્રસારી ધર્મગીત ગાઓ. બનો. ૧
- ધર્મ કલ્પવૃક્ષરૂપ વિશ્વમાંહી જાણો,
 વાંછિતો^૧ કરે સુપૂર્ણ^૨ સર્વ એ પ્રમાણે. બનો. ૨
- ધર્મથી મળે સુવંશ^૩ ધર્મ જ્ઞાન આપે.
 ધર્મથી અરેગ^૪ અંગ ધર્મ કષ્ટ કાપે. બનો. ૩
- ધર્મનો સુરંગ અંગ જે ધરે ઉમંગે.
 અનંત^૫ શર્મ સંગ તે ધરે સદા અભંગે^૭. બનો. ૪
- ધર્મ તાત ધર્મ માત ધર્મ ગુરૂ સાચો,
 ધર્મ વિના અન્ય બધો સ્નેહી વર્ગ કાચો. બનો. ૫
- ધર્મથી અપાર જીવ સ્વર્ગમાંહી જામ્યા.
 ચક્ર^૬ ધર્મ ચક્રધારી થઇ શિવે^૮ વિરામ્યા. બનો. ૬

૧ ઇચ્છાઓ ૨ પૂર્ણ કરે. ૩ સાંસ કુળ. ૪ નિરોગી શરીર.
 ૫ સુરંગ —સારો રંગ અથવા ઉત્તમ આનંદ. ૬ જેનો અંત
 નાશ નથી, એવા સુખનો એટલે મોક્ષ સુખનો સંગ. ૭ જે-
 નો કદિ ભંગ નથી તેવો. ૮ ચક્રવર્તી અને તીર્થકરો. ૯ મો-
 ક્ષે ગયા.

આવિકાઓ યથાર્થ તેમજ સ્ત્રીની તેમજ શીલવતી થાય, આવક પુત્રો બળવાન તેમજ પરમ આત્મસંયમી થાય, વીરબાળાઓ કુટુંબ ભક્ત તેમજ ધર્મભક્ત થાય, વીરપુત્રો પિતૃભક્ત તેમજ શાસન-આરાધક થાય, દુકામાં, જૈન સંસારમાં શૈર્ષ-નીર્ષ અને શુદ્ધ પ્રેમના દિવ્ય અંશો દાખલ થાય એવી જો તમારા અંતઃકરણમાં ભાવના વર્તતી હોય તો—

નીચેનાં પુસ્તકો વંચાવો.

૧	આવિકાભૂષણ.	ભા. ૧ થી ૪	...	...	૬—૦—૦
૨	સતીમંડળ.	...	...	...	૧—૪—૦
૩	આનંદ મંદિર નોવેલ...	...	...	...	૧—૧—૦
૪	પાંડવ પ્રમોદ.	...	...	...	૧—૧૨—૦
૫	ગુંદલી સંગ્રહ.	...	...	...	૦—૬—૦
૬	મહાવીર ભક્ત મણિભદ્ર અને આવિકા રત્નમાળા	૧—૮—૦			
૭	મોહિની ચંદ્ર અને સવિતા.	...	...	...	૧—૦—૦
૮	વાર્તાવિશ્લ.	...	...	...	૦—૧૨—૦
૯	શશીમાળા.	...	...	...	૦—૧૦—૦
૧૦	સરલા.	...	...	...	૧—૦—૦
૧૧	સંસાર દર્પણ.	...	...	...	૧—૦—૦
૧૨	અભય કુમાર ચરિત્ર.	...	...	...	૧—૮—૦
૧૩	ધર્મ ગિન્દુ.	...	...	...	૦—૮—૦
૧૪	ભગ્વનપદ દોહન.	...	...	...	૦—૬—૦
૧૫	ચંપક ચંદ્રાવતી નોવેલ.	...	...	...	૦—૧૨—૦

લખો: મેસર્સ મેઘજી હીરજી.

બુકબેન્ડર્સ અને પબ્લીશર્સ, પદ્મ, પાયધુની, મુંબાઈ. નં. ૩

હમેશાં યાદ રાખવા યોગ્ય

એક સૂચના.

તમોને

કોઈ પણ વખતે કોઈ પણ

પુસ્તકની જરૂર પડે

ત્યારે

મુંબઈમાં પ્રસિદ્ધ થયેલી અમારી દુકાને
પહેલી ખબર આપજો.

બહાર ગામના ઓરડરો બહુજ કાળજી પૂર્વક

અને તાકીદે રવાના કરી શ્રાહકોને સંતોષ

આપવામાં આવે છે. તેની નોંધ

લેવી વિસરજો નહિ.

સરનામું

મેસર્સ મેઘજી હીરજી.

પુસ્તકો વેચનારા અને પ્રસિદ્ધ કરનારા

પાલકુની નં. ૫૬૬—મુંબઈ.

